

РЕШЕНИЕ

№ 42474

гр. София, 17.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева

Златил Чолаков

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10404** по описа за **2025** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на „Цеков строй“ ЕООД ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник адв. П.-М. Бозов, против решение № 3043/11.08.2025 г., постановено по НАХД № 15689/2024 г. по описа на Софийския районен съд, 133 с-в. С обжалваното решение е изменено Наказателно постановление (НП) № СО-ОД-Ю-24-25ОК- 617/08.10.2024 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, в частта му, с която на касатора, на основание чл. 154б, ал. 2 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 50 000 лева, за нарушение по чл. 29а, ал. 1, т. 6 от НОДСО, като е намален размера на наложеното наказание от 50 000 лв. на 1 000 лева, а в останалата му част наказателното постановление е потвърдено.

Касаторът оспорва съдебното решение с доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и необоснованост. Наведените възражения повтарят изложените и пред въззивния съд. Твърди се, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган. Навежда се, че административнонаказващият орган в нарушение на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН не е извършил надлежна проверка относно законосъобразността и обосноваността на акта за установяване на административно нарушение и

не извършил разследване на спорните обстоятелства. Поддържа се, че в наказателното постановление липсва и надлежно посочено място на извършване на нарушението. Твърди се липса и на детайлно описание на нарушението и на обстоятелствата, при които то е било извършено. Излага се, че в обжалваното наказателно постановление не е посочено дали е бил извършван транспорт на строителни отпадъци или на земни маси.

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. Бозов, който поддържа жалбата и претендира разноски по списък.

Ответната страна – заместник-кметът на Столична община, редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото е постъпил отговор на касационна жалба от процесуалния му представител адв. С. П., с който оспорва жалбата и излага съображения за правилност на обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, ХХІХ-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

При постановяване на решението си районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 31.03.2024г., около 18:10 часа, служители на Столичен инспекторат, включително свидетелите Л. и П., извършили проверка в [населено място], район „О. купел“, във връзка с контрол върху нерегламентираното изхвърляне на земни маси и строителни отпадъци. В хода на извършената проверка те констатирали моторно превозно средство с ДК [рег.номер на МПС] , което превозвало земни маси в[жк], [улица] [улица]. За извършената проверка бил съставен Констативен протокол № КП- 24-0003977 от 31.03.2024 г. и изготвен снимков материал. По регистрационния номер на превозното средство била извършена проверка, от която се установило, че същото е собственост на търговското дружество „Цеков строй“ ЕООД ЕИК[ЕИК]. На 11.06.2024 г. свидетелят Л. съставила акт за установяване на административно нарушение № 24-25ОК-617/11.06.2024г., с който срещу „Цеков строй“ ЕООД било повдигнато административно-наказателно обвинение за това, че на 31.03.2024 г., в [населено място], район „О. купел“, [жк], [улица]и [улица]с моторно превозно средство с ДК [рег.номер на МПС] са транспортирани земни маси, без издадено направление по реда на Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община (Наредбата) - нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 6 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община.

Съставеният акт за установяване на административно нарушение бил предявен и връчен на Д. Ц. - управител на дружеството Ц. строй“ ЕООД, който при явяването си не представил направление, издадено по реда на Наредбата, а в акта като обяснения посочил, че е съгласен с извършеното нарушение и че желае да сключи споразумение.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, било издадено наказателно постановление № СО-ОД-Ю-24-25ОК- 617/08.10.2024 г. от И.З.П. - заместник-кмет на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на Ц. строй“ ЕООД, на основание чл. 53, ал. 1 и ал. 2, вр. чл. 83, ал. 1 от Закона за

административните нарушения и наказания и чл. 154б, ал. 2 от Наредба за организацията на движението на територията на Столична община, била наложена имуществена санкция в размер на 50 000 лева за извършено нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 6 от Наредбата.

На основание събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица.

Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка. Подробно и аргументирано районният съд е отговорил на всички наведени пред него възражения, като основателно е отхвърлил всяко едно от тях.

Правилен е изводът на съда, че отменената част на чл.137, ал.1 от НОДТСО касае оправомощаването на други „длъжностни лица“, но не засяга възможността за делегиране на правомощия от кмета на общината в полза на негов заместник, която възможност произтича от законовата норма на чл.22, ал.5 от ЗМСМА. Именно тази законова разпоредба е послужила за издаване на Заповед № СОА-24-РД09-2149 от 20.02.2024 г., с която кметът на СО е възложил на И. З. П. – заместник кмет на СО да изпълнява функциите на административнонаказващ орган по наредбата.

Според актуалната редакция на чл.137, ал.2 от НОДТСО наказателните постановления се издават от кмета на Столична община. Подзаконовият нормативен акт не може да противоречи на законовата норма. Д. на правомощия за издаване на НП в полза на заместник кмета на общината в случая произтича от законова разпоредба и не може да бъде ограничено от подзаконовата норма на чл.137, ал.2 от НОДТСО.

Несъстоятелни се явяват възраженията на касатора, че за соченото нарушение по чл.29а, ал., т. 6 не може да бъде ангажирана отговорността на юридическо лице доколкото изпълнителното деяние се изразява в „извозване“, а ЮЛ няма как да бъде водач на автомобил. Нормата санкционира транспортирането на земни маси, която дейност несъмнено може да бъде извършвана както от физическо, така и от юридическо лице. За последното свидетелства и изричната диференциация, която наредбата предвижда относно санкционирането на този вид нарушения. За физически лица е приложима разпоредбата на чл.154а, а за юридически чл.154б. Следва да бъде отбелязано, че за всяко физическо транспортиране на изкопни земни маси извън границите на обекта, от който са изкопани, се изисква направление за транспортиране, издадено от компетентната общинска администрация. Направлението удостоверява законовия произход на материала и легалната крайна дестинация, която трябва да е разрешена площадка. То се издава по нарочна процедура, предвидена в чл.58 от НУОПОЧТСО, която се инициира със заявление по образец, към което задължително се прилага договор с лицензирана транспортна фирма, притежаваща разрешение по Закона за управление на отпадъците (ЗУО). Направлението се издава в ползва на тази фирма. Следователно именно юридическото лице, което следва да извърши транспорта, а не физическото лице, което реално е водач на МПС, носи отговорност за неизпълнение на задължението по този състав. Предвидената възможност за налагане санкция за транспортиране на земни маси на физическо лице (чл.154а) следва да намери място когато същото извършва тази дейност на свой риск и за собствена сметка. Превозното средство, с което е извършен транспорта е собственост на фирмата, чиято административнонаказателна

отговорност е ангажирана. Не се представят доказателства същото да е преотстъпено или неправомерно ползва от някое конкретно лице, за да се обоснове извод, че именно то следва да понесе санкционната тежест.

Несъстоятелни се явяват и възраженията, че не е изследван вида на превозния товар, доколкото закона предвижда изключения. Съгласно чл. 2, ал. 3, т. 2 от ЗУО, незамърсените почви и други земни маси, изкопани при строителни дейности, които ще бъдат използвани на друго място за строителни цели или за насипни дейности и са сигурни, че са чисти, могат да бъдат изключени от обхвата на "отпадъци" по смисъла на закона, ако отговарят на критериите за страничен продукт или за прекратяване на отпадъчния им характер. Това изисква предварително доказване пред съответните органи (РИОСВ), че материалът е незамърсен, ще бъде използван по сигурен начин и има пазар или приложение без риск за околната среда. При транспортирането на такъв вид земни маси те винаги имат съпровождащ документ, който удостоверява това обстоятелство. Такива доказателства нито са представени, нито се твърди да има, поради което и твърденията в тази насока са явно голословни.

Предвид на гореизложеното, съдът намира, че касационната жалба е неоснователна, а оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на правния спор основателната се явява претенцията на ответника за присъждане на разноски, които на основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ (редакция ДВ, бр. 53 от 2025 г., в сила от 1.10.2025 г.) следва да бъдат определени в размер на 130 /сто и тридесет/ лева и възложени в тежест на касатора.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София-град, XXIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3043 от 11.08.2025 г., постановено по НАХД № 15689/2024 г. по описа на Софийския районен съд, 133 с-в.

ОСЪЖДА „Цеков строй“ ЕООД да заплати на Столична община сумата от 130 /сто и тридесет/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: